

Sygn. akt I C 552/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 marca 2016 r. w G. sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

o zwolnienie spod egzekucji

postanawia

zasądzić od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie pozew nigdy nie został skutecznie wniesiony, albowiem do pozwu wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym nie dołączono dowodu uiszczenia opłaty sądowej od pozwu (opłata wynosiła 2.650 zł). Lista załączników do pozwu wymieniająca dowód uiszczenia opłaty sądowej do pozwu jest więc w tym zakresie niezgodna z rzeczywistym stanem rzeczy. Przed zwróceniem pozwu w trybie art. 130² k.p.c. powód cofnął powództwo w całości. Następnie postanowieniem z dnia 26 listopada 2016 r. postępowanie umorzono (prawomocnie). Obecnie spór dotyczy kosztów procesu pomiędzy stronami – każda z nich żąda ich zasądzenia na swoją korzyść.

Sąd zważył, co następuje:

Powód jak dotąd nie uzupełnił opłaty sądowej od pozwu.

Tylko pismo poprawione lub uzupełnione w terminie wywołuje skutki od chwili jego pierwotnego wniesienia (art. 130 § 3 k.p.c.).

Profesjonalny pełnomocnik powoda mógł przed cofnięciem pozwu uiścić opłatę sądową od pozwu i dopiero później cofnąć pozew. Wówczas nie byłoby żadnych wątpliwości, że pozew został skutecznie wniesiony. Skoro jednak tego nie uczynił, to spowodował sytuację, w której wniesienia powództwa nie da się uznać za skuteczne, gdyż byłby to wniosek sprzeczny z faktami. Sąd nie miał podstaw do tego, aby zwracać pozew na mocy art. 130² k.p.c., skoro przed wydaniem takiego zarządzenia nastąpiło jego cofnięcie. Dalej idący skutek wynikający z umorzenia postępowania nie oznacza, że umorzenie może nastąpić jedynie w razie skutecznego wniesienia pozwu, podobnie jak odrzucenie pozwu również nie oznacza, że pozew został w każdym przypadku skutecznie wniesiony.

Nie można zdaniem Sądu prowadzić rozumowania hipotetycznego, że gdyby pozew został zwrócony w trybie art. 130² k.p.c., to być może zostałby później opłacony. Takie fakty nie miały miejsca. Sądy nie orzekają na podstawie tego, co się nigdy nie wydarzyło, choćby było w jakimś stopniu prawdopodobne.

Sam fakt, że postępowanie zostało umorzone przed skutecznym nadaniem powództwu biegu nie oznacza, że tylko z tego powodu powodowi przysługuje zwrot kosztów procesu. Byłoby to rażąco krzywdzące dla drugiej strony, która musiałaby ponosić koszty czynności przeciwnika, które nigdy nie uzyskały waloru skuteczności na gruncie przepisów

postępowania cywilnego. Powód nie poniósł obowiązkowego ciężaru fiskalnego warunkującego nadanie biegu sprawie i z tych względów nie może domagać się od przeciwnika zwrotu kosztów. Zasądzenie takich kosztów na rzecz powoda byłoby rażąco niesprawiedliwe.

Z akt komorniczych Km 1438/14 wynika, że wierzyciel w dniu 7 października 2014 r. cofnął wniosek w przedmiocie zajęcia w odniesieniu do dwóch z łącznie siedmiu ruchomości objętych pozwem z dnia 26 września 2014 r. To oznacza, że w przeważającej mierze cofnięcie pozwu (w całości) nie wynikało z zaspokojenia roszczenia przez wierzyciela, lecz ze zwykłej niezasadności roszczenia co do pięciu ruchomości, które nie zostały zajęte. Powód – co wynika z lektury pozwu i załączników – miał świadomość, że zajęto tylko dwie ruchomości, a nie siedem. Jest to jednak kwestia obecnie nieistotna dla rozstrzygnięcia, wobec wychwycenia przez Sąd Rejonowy faktu nieuiszczenia opłaty sądowej od pozwu.

Reasumując, nieuiszczenie opłaty stosunkowej od pozwu w sytuacji reprezentacji powoda przez profesjonalnego pełnomocnika, następnie umorzenie postępowania przed nadaniem sprawie biegu (tj. przed wyznaczeniem rozprawy i zarządzeniem doręczenia odpisu pozwu pozwanemu) prowadzi do wniosku, że powód nie może żądać zwrotu kosztów za czynności procesowe, które okazały się nieskuteczne. Pozew, którego braki nie zostały uzupełnione przez jego cofnięciem, nie wywołuje skutku w postaci wniesienia sprawy do sądu. Wniosek przeciwny byłby absurdalny – wystarczyłoby wnieść nieopłacony pozew i następnie go natychmiast cofnąć, aby np. uzyskać przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że z punktu widzenia kosztów powód jest przegrywającym w tym sensie, że nie zdołał skutecznie wnieść pozwu, stąd pozwanemu należy się zwrot od powoda kosztów procesu, a mianowicie kosztów postępowania zażaleniowego, w którym zgłoszono takie żądanie (k. 49-50), o czym orzeczono w sentencji na mocy art. 98 § 1 i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 13 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie [...].